

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

A6-0445/2008

12.11.2008

BETÆNKNING

om udviklingsperspektiver for freds- og nationsopbygning efter konflikter
(2008/2097(INI))

Udviklingsudvalget

Ordfører: Nirj Deva

Ordfører for udtalelsen(*):

Luisa Morgantini, Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 47

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	2
BEGRUNDELSE.....	2
UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING(*).....	2
UDTALELSE FRA UDENRIGSUDVALGET	2
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	2

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 47

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om udviklingsperspektiver for freds- og nationsopbygning efter konflikter (2008/2097(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Haagforskrifterne fra 1907, de fire Genèvekonventioner fra 1949 og tillægsprotokollerne hertil fra 1977,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne,
- der henviser til alle De Forenede Nationers menneskerettighedskonventioner og de valgfrie protokoller hertil,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og de to valgfrie protokoller hertil,
- der henviser til De Forenede Nationers Pagt, særlig artikel 1 og 25 samt artikel 39 og 41 i kapitel VII,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention og de tilhørende protokoller,
- der henviser til FN's millenniumerklæring af 8. september 2000, der opstiller 2015-målene som det internationale samfunds fælles kriterier for udryddelse af fattigdom,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 60/1 af 24. oktober 2005 om resultatet af verdenstopmødet i 2005, særlig punkt 138-148 om ansvar for at beskytte befolkninger mod folkedrab, krigsforbrydelser, etnisk udrensning og forbrydelser mod menneskeheden,
- der henviser til FN's fredsbevarende/fredsskabende interventioner i Congo (1962), Namibia (1988), El Salvador (1992), Cambodja (1992), Somalia (1992), Jugoslavien – Serbien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina (1992-2002), Haiti (1994), Østslavonien (1995-1998), Kosovo (1999), Sierra Leone (1999), Østtimor (1999) og amerikansk/britisk ledede missioner til Irak og NATO-ledede ISAF-missioner til Afghanistan (2001),
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000¹, senest ændret ved afgørelse nr. 1/2006 truffet af AVS-EF-Ministerrådet² (Cotonou-aftalen),
- der henviser til fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen "Den europæiske konsensus om udvikling", undertegnet den 20. december 2005³, særligt de tværgående

¹ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

² EUT L 247 af 9.9.2006, s. 22.

³ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

emner anført i afsnit 3.3: demokrati, god regeringsførelse, menneskerettigheder, børns og indfødte folks rettigheder, miljømæssig bæredygtighed, ligestilling mellem kønnene samt hiv/aids,

- der henviser til den fælles erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen om den europæiske konsensus om humanitær bistand¹,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde² (Development Cooperation Instrument (DCI)),
- der henviser til det strategiske partnerskab mellem Afrika og EU og den fælles EU-Afrika-strategi, der blev vedtaget på EU-Afrika-topmødet i december 2007,
- der henviser til konklusionerne fra Rådets samling (almindelige anliggender og udenrigsanliggender) den 19. november 2007 om Vestbalkan,
- der henviser til konklusionerne fra Rådets samling (almindelige anliggender og udenrigsanliggender) den 16. juni 2008 om EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter,
- der henviser til konklusionerne fra Rådets samling (almindelige anliggender og udenrigsanliggender) den 13. og 14. november 2006 om at styrke ligestilling mellem mænd og kvinder og integrering af ligestillingsaspektet i krisestyring,
- der henviser til konklusionerne fra Rådets samling (almindelige anliggender og udenrigsanliggender) den 21. og 22. november 2005 om en udviklingsstrategi for Afrika,
- der henviser til Den Afrikanske Unions (AU) rammepolitik for genopbygning og udvikling efter konflikter, som blev vedtaget af medlemsstaterne på Den Afrikanske Unions topmøde i Banjul den 25. juni – 2. juli 2006,
- der henviser til de ti principper for godt donorengagement i struktursvage stater og struktursvaghedssituationer fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) Komité for Udviklingsbistand, som blev godkendt på mødet på højt plan i Komiteen for Udviklingsbistand den 3. – 4. april 2007 i Paris,
- der henviser til reform og forvaltning af sikkerhedssektoren (Security Sector Reform and Governance, OECD/DAC Guidelines),
- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Bruxelles den 12. december 2003,
- der henviser til definitionen på retlige overgangsordninger i den rapport, som FN's generalsekretær fremlagde i 2004 om retsstatsprincippet og overgangsordninger i

¹ EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1.

² EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

konfliktsamfund og postkonfliktsamfund¹,

- der henviser til den finansieringsfacilitet på 12 mio. EUR, som Kommissionen indførte under det europæiske stabilitetsinstrument for at yde støtte til ad hoc-domstole og retlige overgangsordninger rundt om i verden,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. oktober 2007 "EU's respons på struktursvaghed – EU's bestræbelser på at fremme udvikling, fred og stabilitet i vanskelige situationer" (KOM(2007)0643),
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2007 om EU's respons på struktursvaghed i udviklingslande²,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om konfliktforebyggelse (KOM(2001)0211) og til EU-programmet for forebyggelse af voldelige konflikter vedtaget af Det Europæiske Råd i Göteborg i juni 2001,
- der henviser til erklæringen af 6. oktober 2004 fra EU's formandskab om "retsstatsprincippet og den retlige overgangsordning i konfliktsamfund og postkonfliktsamfund",
- der henviser til EU-konceptet for støtte til afvæbning, demobilisering og reintegration (DDR), der blev godkendt af Rådet for Den Europæiske Union den 11. december 2006,
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling – en vurdering" (KOM(2001)0153),
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2007 om status over forbindelserne mellem EU og Afrika³,
- der henviser til Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU's beslutning nr. 3937/07 og til betænkningen fra Udvalget om Politiske Spørgsmål fra juli 2007 om god forvaltningspraksis, åbenhed og ansvarlighed ved udnyttelse af naturressourcer i AVS-lande⁴,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner om kvinder, fred og sikkerhed (UNSCR 1325) og om seksuel vold mod civile i forbindelse med væbnede konflikter (UNSCR 1820),
- der henviser til det udkast til en fælles EU-Afrika-strategi, der blev vedtaget på det 8. EU-Afrika-trojkamøde på ministerielt plan den 15. maj 2007 i Bruxelles,
- der henviser til EF-traktatens artikel 177-181,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,

¹ (S/2004/616).

² Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0540.

³ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0483.

⁴ ACP-EU 3937/07/fin.

- der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelser fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og Udenrigsudvalget (A6-0445/2008),
- A. der henviser til, at halvdelen af alle lande, som kommer ud af konflikter, kommer ind i en ny konflikt inden for fem år, og til at 340 millioner af verdens ekstremt fattige menes at leve i ustabile stater, og at fravær af fjendtligheder ikke nødvendigvis fører til holdbar og varig stabilitet og bæredygtig udvikling,
- B. der henviser til, at 2015-målene opstiller sammenhængende og tidsbundne mål for langsigtet udryddelse af fattigdom; der henviser til, at halvdelen af verdens fattigste i 2010 kan bo i stater, der er ramt af væbnet konflikt – eller har risiko for at blive det¹,
- C. der henviser til, at opbygningen af stabile og holdbare stater kræver, at der etableres en kvalifikationsbaseret og ansvarlig offentlig forvaltning, der er fri for politisk indblanding og korruption,
- D. der henviser til, at en gennemskuelig, ansvarlig og professionel sikkerhedssektor er grundlæggende for at skabe betingelser, der fremmer fred og udvikling,
- E. der henviser til, at reformen af sikkerhedssektoren bør fokusere på etableringen af en effektiv og legitim statsforvaltning, der er gennemsigtig og ansvarlig over for de civile myndigheder samt lydhør over for offentlighedens behov,
- F. der henviser til, at udbredelse af håndskydevåben og lette våben giver næring til konflikter og kriminalitet; der henviser til, at civile i 2006 udgjorde tre fjerdedele af ofrene for landminer²,
- G. der henviser til, at voldelige konflikter, ud over at have tragiske konsekvenser for udvikling og for menneskerettigheder, også afskrækker udenlandske investorer, hvilket reducerer væksten betydeligt ved at bremse investeringer i økonomien og grundlæggende tjenesteydelser (ifølge en nylig rapport³ har væbnede konflikter vist sig at reducere en afrikansk nations økonomi med 15 %), hvorimod en sund privat sektor med tiden vil skabe grundlag for en bæredygtig indtægt for en legitim regering,
- H. der henviser til, at man kun kan opnå stabilitet på langt sigt igennem en integreret fredsskabende indsats, national forsoning og nationsopbygning for alle interesserede parter, inklusive kvinder og mindretal,
- I. der henviser til, at sandheds- og forsoningskommissioner kan bidrage til at hjælpe samfundene med at konfrontere nedarvede massekrænkelser, hjælpe med at fremme dialog mellem forskellige samfundsgrupper og tidligere modstandere i en konflikt og bidrage til retfærdighed og kompensations- og reformforanstaltninger, der reducerer risikoen for fremtidige konflikter,

¹ Beregninger fra Afdelingen for International Udvikling baseret på Verdensbankens beregninger i rapporten Global Economic Prospects 2006: Economic Implications of Remittances and Migration, Verdensbanken, Washington 14.11.2005.

² Landmine Monitor Report 2007: Toward a Mine-Free World.

³ Safer World, Oxfam, IANSA report Oct 2007 – Africa's Missing Billions.

- J. der henviser til, at de institutionelle rammer for udvikling af civilsamfundet er baseret på lovbeskyttet forsamlings- og ytringsfrihed og udvikling af frie medier,
- K. der henviser til, at en bæredygtig, velfungerende stat også kræver et stærkt civilsamfund til at beskytte befolkningen mod magtmisbrug, og at en fri presse er et godt våben mod en for magtfuldt regerings handlinger,
- L. der henviser til, at ustabile stater skal opfordres til at lade ikke-statslige organisationer (ngo'er) arbejde frit uden uhensigtsmæssige bureaukratiske registreringsregler og -processer, der hindrer udviklingen i retning af et reelt effektivt civilsamfund,
- M. der henviser til, at et gennemsnitligt udviklingsland årligt modtager 260 besøg fra donorer, og at donorer i 2006 foretog 70 000 bistandstransaktioner med en gennemsnitlig projektstørrelse på kun 1,7 mio. USD i alle udviklingslande,
- N. der henviser til, at OECD/DAC's peer review fra 2007 om EU's udviklingspolitik giver udtryk for, at EU bør gøre mere systematisk brug af konfliktanalyse som en del af programmer og projekter på landeniveau for at øge deres effekt og sikre, at de ikke gør skade,
- O. der henviser til, at Kommissionen – som opfølgning på meddelelsen om EU's respons på struktursvaghed og de efterfølgende konklusioner fra Rådet og Parlamentets beslutning – skal udarbejde en implementeringsplan i 2009, der tager højde for de erfaringer og oplysninger, man har opnået igennem "pilotsager", og udgør et middel til at vurdere de forskellige EU-instrumenters effektivitet for at optimere dem inden for sikkerhed og udvikling,
- P. der henviser til, at ud over udnævnelsen af seks pilotlande (Burundi, Guinea-Bissau, Haiti, Sierra Leone, Østtimor og Yemen) har debatten mellem Kommissionen, Rådet, Europa-Parlamentet og civilsamfundet inden for rammerne af opfølgningen af ovennævnte meddelelse om EU's respons på struktursvaghed endnu ikke gjort det muligt at gennemføre konkrete foranstaltninger i praksis,
- Q. der henviser til, at europæiske virksomheder er til stede og har interesser i konfliktzoner,
1. støtter princippet om "beskyttelsesansvar" som bekræftet af FN, og understreger, at EU og medlemsstaterne er bundet heraf; understreger, at "beskyttelsesansvar" bør opfattes som et middel til at fremme menneskers sikkerhed; understreger, at det primære ansvar for at forhindre, at en befolkning udsættes for folkemord, krigsforbrydelser, etniske udrensninger og forbrydelser mod menneskeheden, ligger hos staten selv, og fremhæver derved de enkelte regerings ansvar for at beskytte deres egne borgere;
 2. kræver efterlevelse af FN's generalsekretær Kofi Annans erklæring i hans rapport til Generalforsamlingen i 2000, hvori han sagde, at statssuverænitet indebærer ansvar, og at det primære ansvar for beskyttelse af befolkningen ligger hos staten selv, samt at ikke-interventionsprincippet viger for det internationale ansvar for beskyttelse, hvis en befolkning lider alvorligt under borgerkrig, opstand eller statens sammenbrud, og den pågældende stat er uvillig eller ude af stand til at stoppe eller afværge det;

3. mener, at der er to faser i fredprocessen og statsopbygningen: stabiliseringsfasen, hvor der er fokus på sikkerhed, lov og orden og tilvejebringelse af grundlæggende tjenesteydelser, og statsopbygningens anden fase, der fokuserer på forvaltning og de institutioner, der står for den under følgende forudsætninger:
 - a) anden fase ikke bør iværksættes, før landet er stabiliseret, eftersom institutioner etableret før stabiliseringen vil afspejle arten af konflikten, og ikke hvad landet behøver for at skabe stabil og varig fred
 - b) i statsopbygningsfasen er det vigtigt at indgå kompromisser for at leve op til borgernes normer og forventninger i det berørte land og ikke intervenienternes idealer
 - c) efterhånden som statsopbygningsfasen skrider frem, vil intervenienterne være nødt til at overgive individuelle institutioner til de nationale myndigheder, og på dette tidspunkt risiko er der for mulig tilbageslag, som må accepteres, medmindre de er af afgørende betydning for landets fremskridt;
4. understreger vigtigheden af, at der tages fat på de grundlæggende årsager til konflikt i EU's politiske dialoger med tredjelande og i udviklingssamarbejdsordninger for at udvikle mekanismer til etablering af tidlige advarselssignaler for staters sammenbrud ved at fokusere på mulige tegn på eller indikatorer for civile voldshandlinger, såsom historiske opdelinger, etniske og stammerelaterede problemer, religiøse konflikter, ulighed og fattigdom; understreger i denne sammenhæng særligt behovet for at tildele flere midler til tilpasning og beskyttelse af miljøet som et middel til at forhindre en stigning i antallet af klima- og miljøbetingede konflikter;
5. opfordrer Kommissionen til at udpege konfliktforebyggelse som et tværgående emne i udviklingssamarbejdet og til at integrere konfliktfølsomhed og -analyse i eksisterende og nye politikker, i landestrategidokumenter og regionale strategidokumenter og i alle de relevante finansielle instrumenter for eksternt samarbejde;
6. erindrer om, at fred ikke alene er fravær af krig, og at fred ikke kan opretholdes uden retfærdighed, og endvidere at afslutningen af fjendtligheder ikke nødvendigvis medfører sikkerhed for mænd og kvinder; erindrer også om den vigtige rolle, som kvinder spiller i forebyggelse og løsning af konflikter samt i fredsskabelse, og understreger betydningen af deres lige deltagelse og fulde engagement i alle bestræbelser på at opretholde og fremme fred og sikkerhed;
7. mener absolut, at der bør gøres alle mulige bestræbelser for at sikre minimumsstandarder for grundlæggende tjenester for konfliktramte befolkninger, navnlig hvad angår adgang til fødevarer, rent drikkevand og sanitære installationer, medicin, sundhedspleje (herunder reproduktiv sundhed) og personlig sikkerhed; mener, at problemer vedrørende bæredygtighed umiddelbart bør nedprioriteres i forhold til forsyning af basale varer og tjenesteydelser;
8. mener, at der efter konfliktsituationer bør ske en samordning af de fredsskabende foranstaltninger, den humanitære bistand og udviklingsaktiviteterne i overensstemmelse med de strategiske rammer for sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling og for at sikre samspillet mellem sikkerhed og udvikling;

9. anser det for nødvendigt, at der tages hensyn til kønsaspektet i behandlingen af flygtninge og internt fordrevne, herunder i forbindelse med udformningen af flygtningelejre;
10. understreger behovet for at forstærke samordningen mellem civilsamfundet og militæret; er af den opfattelse, at overgangen fra militær til civil sikkerhed i post-konfliktsituationer skal ske så hurtigt som praktisk muligt, og at internationale styrker gradvist bør suppleres og udskiftes med en national og regional professionelt uddannet civil politistyrke for at sikre, at en upartisk anvendelse af retsstatsprincippet og administrative procedurer for alle grupper, der involveret i konflikten, prioriteres;
11. understreger behovet for at skabe balance mellem den civile og militære del af udviklingsstøtten for at sikre, at den grundlæggende infrastruktur og den offentlige forvaltning fungerer, uden at behovene for genopbygning, rehabilitering og genindførelse af demokratiske og økonomiske processer ignoreres;
12. opfordrer til at fremme menneskerettighederne ved at gå ind for, at hæren og politiet uddannes i menneskerettigheder (herunder menneskerettigheds- og borgerrettighedskampagner for berørte dele af befolkningen), at politiuddannelsen styrkes med internationale standarder for ordenshåndhævelse og militærpoliti, at der indføres en adfærdskodeks for sikkerhedspersonale, at ansvarsområderne for politi og hær adskilles, at der indføres menneskerettighedsombudsmænd og menneskerettighedskommissioner, samt at der sørges for uddannelse af de lokale myndigheder og tjenestemænd i menneskerettigheder;
13. understøtter det store behov for fortsat at udvikle den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP's) militærkapacitet, så EU og dets medlemsstater bedre kan bidrage til at stabilisere og udvikle et post-konfliktsamfund;
14. mener, at det er af afgørende betydning, at årsagerne til ustabilitet og problemerne i post-konfliktsamfund løses ved en kombination af civile og militære foranstaltninger; understreger, at den afgørende forudsætning for stabilitet i konfliktramte områder (dvs. sikring af personer og deres ejendele) generelt ikke kan opfyldes uden sikkerhedsmæssige garantier fra fredsbevarende styrker på stedet;
15. understreger vigtigheden af reformen af sikkerhedssektoren og afvæbnings-, demobiliserings- og reintegrationsprocessen som afgørende faktorer for sikring af vedvarende fred og bæredygtig udvikling; anmoder Rådet og Kommissionen om at fremskynde gennemførelsen af EU's politiske rammer for reformen af sikkerhedssektoren og EU's koncept for støtte til afvæbning, demobilisering og reintegration med henblik på at øge relevansen af og sammenhængen og effektiviteten i EU's aktiviteter inden for disse områder; anmoder om øgede fællesskabsmidler til reformen af sikkerhedssektoren/afvæbning, demobilisering og reintegration med særlig vægt på de lande, hvor EU allerede har anvendt ESFP-missioner; anmoder om, at man snarest muligt overvejer fællesskabsstøttede aktiviteter som led i reformen af sikkerhedssektoren/afvæbnings-, demobiliserings- og reintegration til understøttelse af ESFP-operationer i en konflikt- eller postkonfliktsituation i forbindelse med planlægningen af operationerne, dvs. i undersøgelsesfasen eller under udviklingen af krisestyringskoncepter/operationskoncepter;

16. understreger, at reformen af sikkerhedssektoren kan blive et effektivt redskab til styrkelse af diplomati og forsvar samtidig med, at den mindsker de langsigtede sikkerhedstrusler igennem opbygningen af stabile, velhavende og fredelige samfund; mener, at reformen bør omfatte genetablerings- eller reforminstitutioner og vigtige ministerposter, der opretholder og overvåger sikkerheden for værtsnationen og dens befolkning;
17. anmoder EU om at integrere kønsaspektet i forbindelse med støtten til reformen af sikkerhedssektoren efter konflikter ved at sikre undervisning i ligestilling og stille viden til rådighed om forfatninger, valg, politi og retsvæsen;
18. er af den opfattelse, at tidligere ledere blandt de kæmpende parter skal give fuldstændig afkald på vold, inden de integreres i institutionelle strukturer, der fremmer magtdeling, samtidig med at det sikres, at offentligheden og alle relevante aktører holdes aktivt informeret og involveres i alle drøftelser vedrørende magtdeling;
19. understreger betydningen af, at kønsaspektet tages i betragtning, når fredsaftaler forhandles og gennemføres, med henblik på at fremme den forfatningsmæssige beskyttelse af kvinders rettigheder;
20. anmoder – i betragtning af, at de fleste ofre for væbnede konflikter dræbes af håndvåben og lette våben – Rådet og Kommissionen om straks at følge op på EF-Domstolens afgørelse af 20. maj 2008 vedrørende Fællesskabets kompetence til at bekæmpe spredningen af håndvåben og lette våben (SALW) igennem en øget indsats for at gennemføre EU-strategien for bekæmpelse af ulovlig oplagring af og handel med håndvåben og lette våben (SALW) og igennem bedre planlægning af strategier for tildeling af EU-midler, især fra Den Europæiske Udviklingsfond og stabilitetsinstrumentet, til SALW-relaterede programmer på stedet; anmoder om, at de multilaterale og regionale finansielle institutioner, hvor det er muligt, træffer foranstaltninger for at gennemføre programmer om håndvåben og lette våben inden for rammerne af genopbygnings- og rehabiliteringsbestrebelserne i postkonfliktområder og som led i bestrebelse på at konsolidere forvaltningsmæssige spørgsmål, styrke lovgivningen og forbedre de retshåndhævende myndigheders operationelle kapacitet med hensyn til håndvåben og lette våben; anmoder Rådet og Kommissionen om fortsat at yde en indsats for at opnå en international, juridisk bindende våbenhandelsaftale i alle bilaterale og multilaterale sammenhænge;
21. mener, at flygtninge og internt fordrevnes frivillige hjemvenden skal prioriteres højt, ligesom de bør sikres en acceptabel tilværelse, navnlig igennem effektive sundheds- og uddannelsesfaciliteter (herunder læseindlæringskampagner for kvinder) og beskæftigelsesmuligheder, og at dette skal ske igennem dialog mellem grupper, fredsuddannelse, international støtte, nedbrydning af fordomme, undervisning i mangfoldighed, inddragelse af tidligere kombattanter i samfundet, procedurer for behandling af krav på jordrettigheder og bearbejdelse af traumer; mener, at internt fordrevne, forudsat at deres etniske eller religiøse profil er forenelig hermed, bør placeres i hele landet og reintegreres i deres oprindelige landsbyer og byer og ikke koncentreres i store grupper, hvilket kan resultere i konflikter og vold;
22. understreger behovet for at sikre, at kvinder genoptager eller bygger videre på deres almene eller faglige uddannelse efter konflikten; mener således, at en genoptagelse af

undervisningen bør fremmes aktivt i forbindelse med genopbygningen af et land;

23. understreger kraftigt behovet for at høre og støtte lokale kvindeorganisationer og internationale netværk af kvinder for fred; anbefaler, at der tilvejebringes politisk og økonomisk støtte, undervisning, kapacitetsopbygning og teknisk bistand, herunder til fredsforhandlinger og ikkevoldelig konfliktløsning;
24. mener, at medlemsstaterne har en moralsk forpligtelse til at modtage flygtninge fra konfliktområder; mener, at denne forpligtelse kun kan opfyldes ved en fordeling af byrderne mellem medlemsstaterne; mener endvidere, at medlemsstaterne aktivt skal hjælpe de flygtninge, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland efter en voldelig konflikt;
25. bekræfter den afgørende betydning af retfærdige indvandringspolitikker over for udviklingslandene; bemærker, at indvandring kan gøres til en positiv faktor i udviklingsprocessen, bl.a. ved pengeoverførsler fra indvandrere, der bor i EU, begrænsning af hjerneflugten, fremme af indvandreres tilbagevenden og forebyggelse af menneskehandel;
26. understreger, at der skal gøres en aktiv indsats for at fremme genforening af familier og reintegration af børn, der er berørt af væbnede konflikter, og sikre adgang til uddannelsesprogrammer, erhvervsuddannelse og psykologhjælp, samtidig med, at der tages højde for pigers særlige behov;
27. anmoder om en effektiv gennemførelse af Kommissionens forslag om programmer for afvæbning, demobilisering og reintegration, herunder reintegration af tidligere soldater i civilsamfundet igennem uddeling af mad, telte, tæpper, medicin og civilt tøj, transport af tidligere soldater til deres oprindelsessted eller en destination efter eget valg, støtteprogrammer for pensionering af politikere eller officerer i hæren, genhusning af tidligere soldater og lønstøtteordninger, samfundsundervisning for tidligere soldater og psykologiske rehabiliteringsprogrammer for tidligere soldater med særlig tildeling af supplerende midler til beskæftigelsesordninger og jobskabelsesprogrammer;
28. påpeger, at programmer for afvæbning, demobilisering og reintegration bør indeholde særlige bestemmelser om tidligere kvindelige soldater;
29. understreger, at kampen mod anvendelse af børnesoldater og rekruttering af piger til de væbnede styrker med efterfølgende seksuelt misbrug hænger sammen med kampen for at forbedre livet for kvinder, der lever i områder, hvor der foregår freds- og nationsopbygning efter en konflikt;
30. er af den opfattelse, at afvæbning, demobilisering og reintegration også bør tage sigte på social og økonomisk udvikling og omfatte økonomiske støtteprogrammer til dækning af akutte behov;
31. mener, at lokalt ejerskab af fredsskabelsesprocessen er afgørende for at sikre stabilitet på lang sigt;
32. mener, at de internationale donorer bør tage hensyn til de regionale og lokale forhold i

forbindelse med udviklingen af en politik til genetablering af stabilitet og demokrati med udgangspunkt i erfaringerne fra fremme af økonomisk udvikling i post-konfliktsamfund;

33. understreger, at en hensigtsmæssig forsoningsstrategi bør tage hensyn til kvindernes rolle i forbindelse med konsolidering af fred; understreger, at forsoningsprogrammerne bør omfatte specifikke tiltag for de børn, der har været ramt af væbnede konflikter;
34. mener, at statens legitimitet kun kan etableres igennem god og effektiv ledelse; understreger, at institutioner, valgprocedurer, vælgerregistrering og valglister, identifikation af stemmeberettigede samt mekanismer til bekæmpelse af korruption skal være så gennemskuelige og pålidelige som muligt, da de er forudsætninger for opretholdelse af retsstaten, menneskerettighederne, demokratiske institutioner og befolkningens værdighed samt for økonomisk udvikling, investeringer og handel;
35. mener, at faktorer som f.eks. retsstatslige forhold, en stabil økonomi, et frit marked, en effektiv og kompetent administration, uafhængige og korruptionsfri dømmende, lovgivende og udøvende myndigheder udgør det middel, der bevirker, at individer og samfund igennem arbejde og initiativ virkelig kan øge deres nationers velstand;
36. opfordrer til oprettelse af one-stop-shop-investeringsråd, der kan skabe prioriterede sektorer, som kan tiltrække direkte udenlandske investeringer, hvilket vil skabe arbejdspladser uden for de traditionelle landbrugssektorer ved at støtte udviklingen af fri investering og skattefrie erhvervszoner;
37. opfordrer Kommissionen til at skabe en dereguleringsenhed, der kan rådgive lande, der kommer ud af en konflikt, om, hvordan de skal opbygge deres økonomiske infrastruktur for at fjerne bureaukratiske kontrolforanstaltninger, der stopper eller forsinker etableringen af små virksomheder, åbningen af bankkonti samt registreringen af jord og virksomheder; mener samtidig, at anvendelsen af risikovillig kapital bør begrænses, hvor det er muligt, og at der bør gives skatteincitamenter i forbindelse med etablering af virksomheder, navnlig igennem budgetstøtteordninger;
38. mener, at det er vigtigt at inddrage kvinder i økonomiske aktiviteter i samfund, der har været igennem en konflikt, for at støtte deres samfundsøkonomiske indflydelse og deres iværksættermuligheder, og påpeger den positive rolle, som mikrokreditter spiller i den forbindelse;
39. er overbevist om, at lokalt ejerskab af EU's udviklingssamarbejde kan styrkes igennem inddragelsen af de nationale parlamenter, herunder gensidigt samspil og kapacitetsopbygning mellem Europa-Parlamentet og partnerlandenes parlamenter, også omfattende ikt-støttesystemer, teknologisk kapacitet til etablering af moderne stemmeafgivningssystemer og udstedelse af identitetskort, hvor fødselsregistreringer og andre dokumenter, der er relevante for statsborgerskab, ikke er tilgængelige;
40. understreger behovet for at hjælpe de lokale myndigheder ved at tilbyde passende uddannelse og ved at dele erfaringer; minder i den forbindelse om Europa-Parlamentets opbakning til det parlamentariske demokratis principper og praksis;
41. understreger, at kvinders deltagelse bør støttes igennem særlige programmer og med

kvoter på alle niveauer, når der afholdes valg i et land efter en konflikt;

42. fremhæver betydningen af uafhængig overvågning af gennemsigtigheden og ansvarligheden i brugen af ressourcer, der kan spille en vigtig rolle i postkonfliktsituationer, hvis de geninvesteres i statsopbygning; understreger ligeledes vigtigheden af at bekæmpe alle former for spild, svindel og korruption igennem passende antikorrupsionsmekanismer med civilsamfundets årvågne støtte;
43. understreger behovet for at fremme gennemførelsen af FN's konvention mod korruption (UNCAC) for at forhindre, at ulovlige pengestrømme nærer konflikter og bringer stabiliseringen af postkonfliktsituationer i fare, eftersom korruption gør institutionerne ineffektive, øger social marginalisering, fordrejer beslutningstagningen og ødelægger tilvejebringelsen af de grundlæggende tjenesteydelser;
44. understreger, at støtte til lokalsamfund, familier, civilsamfundsorganisationer, herunder kvindeorganisationer, mikrokreditinstitutioner og lokale netværk er forudsætninger for en vellykket udviklingspolitik; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at yde politisk og økonomisk støtte til lokale freds- og menneskerettighedsaktører, også i krisetider, navnlig igennem EU's stabilitetsinstrument og den krisehåndteringsdel, der indgår deri;
45. understreger, at der i postkonfliktsituationer er behov for registrering af jord og lovgivning om jordbesiddelse i overensstemmelse med internationale menneskerettigheder for at undgå, at regeringer, private virksomheder eller den regerende elite ulovligt tilegner sig jord, ofte på de fattigste og mest udsatte menneskers bekostning, herunder tilbagevendte og internt fordrevne; understreger yderligere, at der bør gøres en indsats for at styrke domstolene, så de bedre kan håndhæve ejendoms- og erhvervsret, navnlig i lande hvor kvinder har begrænset juridisk status eller nægtes grundlæggende ejendomsrettigheder;
46. understreger sin vilje til at beskytte kvinders og børns rettigheder i post-konfliktsituationer med det primære mål at skabe de nødvendige forudsætninger for kvindernes selvstændiggørelse, hvilket er en absolut forudsætning for at opnå varig fred og stabilitet;
47. mener, at mange udviklingslande er i besiddelse af de grundlæggende naturressourcer, deres udvikling kræver, men at dårlig ledelse og korruption i forbindelse med naturressourcer såsom olie, vand, tømmer og diamanter kan føre landene tilbage i konfliktskyklussen; beklager, at forskellige (lokale, regionale, internationale og transnationale) aktører er involveret i misbrug og udnyttelse af disse ressourcer; opfordrer medlemsstaterne til at fremme og støtte forsvarlig forvaltning af alle naturressourcer og skride ind over for udnyttelse af og handel, navnlig hvor dette bidrager til udbrud, optrapning eller fortsættelse af væbnet konflikt;
48. anerkender resultaterne af Kimberleyprocessen, initiativet til sikring af gennemsigtighed inden for råstofudvinding (EITI) og handlingsplanen for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT) og opfordrer til, at de styrkes og gennemføres mere effektivt;

49. henviser til konklusionerne i rapporten om klimaændringer og international sikkerhed¹, som EU's højtstående repræsentant og Kommissionen forelagde for Det Europæiske Råd den 14. marts 2008, og som advarede om, at klimaændringer truer med at overvælde lande og regioner i verden, der allerede er sårbare og udsat for konflikter, skabe nye indvandringsstrømme og udsætte EU for en øget sikkerhedsrisiko; opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til klimaændringer i forbindelse med de fredsskabende initiativer;
50. mener, at retfærdighed for konfliktofre er af afgørende betydning, og at nationale domstole, så længe retssystemet er effektivt, uafhængigt og upartisk, bedre end internationale krigsforbryderdomstole kan sikre ejerskab af nationale retsprocedurer og afstraffelse af forbrydere; foreslår, at man inden for disse rammer, i postkonfliktsammenhænge, undersøger muligheden for at kortlægge de tidligere krænkelse af menneskerettighederne, der har fundet sted under konflikten;
51. opfordrer til en styrkelse af retssystemerne igennem uddannelse af dommere og offentlige anklagere og ved hjælp af konferencer om reformer af retssystemet, uafhængige systemer til udnævnelse af retsembedsmænd, ordentlig aflønning af retspersonale, levering af udstyr til domstolene, bedre administration af domstolene, journalføring, budget- og personaleadministration samt erhvervelse af moderne teknologi, herunder computere til efterforskning;
52. anmoder om retshjælp til udsatte grupper, etniske mindretal, bønder, der ingen jord ejer, og andre marginaliserede grupper samt undervisning for personer uden advokatbestalling, der gennemføres af erfarne ngo'er med henblik på at øge adgangen til retssystemet;
53. mener, at det er yderst vigtigt at gøre en ende på straffriheden for kønsbaserede voldsforbrydelser, og, når det er muligt, at udelukke disse forbrydelser fra benådning samt sikre, at alle ofre for seksuel vold, navnlig kvinder og piger, nyder lige beskyttelse i henhold til loven og lige adgang til retfærdighed; mener i lyset af den ugunstige situation, som kvinder og børn står i i mange samfund, når det drejer sig om adgang til domstolene, at der om nødvendigt bør træffes særlige foranstaltninger;
54. understreger behovet for, at kvinder, som har været udsat for seksuel vold, får fuld adgang til tjenester for seksuel og reproduktiv sundhed og til oplysningsprogrammer, der kan hjælpe dem med at overvinde deres stigmatisering;
55. glæder sig over vedtagelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1820, og navnlig over, at det heri erkendes, at seksuel vold udgør en trussel mod den internationale fred og sikkerhed;
56. understreger betydningen af at inddrage børns, særligt pigers, særlige behov i postkonfliktsituationer, særligt på uddannelsesområdet;
57. roser samspillet mellem EU og Den Internationale Straffedomstol (ICC); understreger, at EU-støtte er af afgørende betydning for håndhævelse af ICC's mandat; mener, at det er tvungende nødvendigt, at alle stater underskriver og ratificerer Romstatutten, således at

¹ S113/08.

ICC-systemet gøres mere operationelt, sammenhængende og konsekvent; opfordrer indtrængende EU's og AU's medlemsstater til at behandle gennemførelsen af alle arrestordrer udstedt af ICC omgående og konsekvent i alle konfliktsituationer;

58. opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte kampen mod straffrihed som den mest effektive måde at forebygge fremtidige overtrædelser af menneskerettighederne på, herunder ved at støtte internationale krigsforbryderdomstoles arbejde;
59. understreger, at varig fred på mange måder afhænger af lokalsamfundets involvering i og ejerskab af fredsprocessen – en proces, der kun kan være gyldig og vellykket, hvis kvinder med deres vigtige, samfundsmæssige funktion og deres afgørende rolle involveres på lige fod i fødevareproduktionen og i familiens velfærd, navnlig i udviklingslande; kræver i betragtning af, at kvinder og børn udgør 80 % af flygtningene, at kvinder støttes i særlig grad, og at deres meget væsentlige rolle for fremme af fred og stabilitet anerkendes, og understreger, at det internationale samfunds rolle som støtte for civile netværk, der forbinder lokale, nationale og internationale initiativer, er af afgørende betydning for fredsprocessen;
60. opfordrer til oprettelsen af stående fredsudvalg med indflydelsesrige medlemmer fra alle stridende parter for at foregribe omfattende genopblussen af volden;
61. mener, at relevante civilsamfundsorganisationer kan bruges til at lette dialog mellem grupper, der er i konflikt med hinanden, hvis der samtidig gives træning i ikkevoldelig konfliktløsning og fredsuddannelse; støtter skabelsen af muligheder for dialog igennem nationale konferencer, rundbordsdrøftelser mellem modstridende parter, møder i mindre grupper på græsrodsplan, uddannelse i konfliktløsning for de lokale ngo'er, samfundets ældste og ledere af traditionelle institutioner;
62. opfordrer medlemsstaterne til i forbindelse med udviklingsprojekter først at udpege en af deres egne ledere til at strømline rapporteringsmekanismen (også selv om projektmidlerne kommer fra en anden medlemsstat) for at sikre donorkoordinering og -sammenhæng, herunder etablering af regnskabsstandards for oplysningskrav i forhold til nationale parlamenter, lokale myndigheder og internationale organisationer;
63. mener, at der bør tilskyndes til øget tilstedeværelse og større deltagelse af kvinder i medierne og i offentlige fora for at give kvinderne mulighed for at udtrykke deres mening;
64. minder om, at fødselsregistrering er en grundlæggende menneske- og borgerret; understreger, at fødselsregistrering har afgørende betydning, navnlig under og efter væbnede konflikter, da den er med til at beskytte børn mod overgreb mod deres rettigheder og derfor skal betragtes som et centralt udviklingsspørgsmål;
65. understreger behovet for en konfliktbevidst tilgang igennem hele processen med at planlægge, gennemføre, overvåge og evaluere udviklingsprogrammer for at maksimere deres positive og minimere deres negative konsekvenser for konfliktens dynamik; understreger vigtigheden af systematisk konfliktanalyse og forståelse for de vigtigste drivkræfter bag konflikter; mener, at benchmarks er et nyttigt redskab til evaluering af effekten af udviklingsaktioner;

66. anmoder om, at nabostaterne til konfliktområdet inddrages aktivt i planen for postkonfliktudvikling og genopbygning sammen med det internationale samfund;
67. opfordrer Rådet og Kommissionen til at vælge en regional tilgang til behandlingen af de enkelte landes situation;
68. har til hensigt fortsat at deltage aktivt i det arbejde, Kommissionen har organiseret i forbindelse med ovennævnte meddelelse om EU's respons på struktursvaghed; henleder Rådets og Kommissionens opmærksomhed på, at det nu er på høje tid, at dette arbejde, der er gået alt for langsomt, hurtigt fører til konkrete handlinger på stedet på så vigtige områder som sundhed og uddannelse, og opfordrer Kommissionen til at holde Europa-Parlamentet fuldt informeret om, hvilke yderligere skridt der tages i forbindelse med konklusionerne på landecasestudies og navnlig med hensyn til anvendelsen af disse resultater til planlægning og udformning af efterfølgende aktiviteter;
69. anser det for nødvendigt, at der i alle EU's delegationer i tredjelande oprettes et center for ligestillingsspørgsmål, med passende bemyndigelse, kundskaber og ressourcer;
70. understreger det store behov, befolkningerne i udsatte lande har for at se en positiv udvikling i deres egen og deres lands situation, og opfordrer derfor Rådet og Kommissionen til ikke at undlade at sikre synligheden af aktioner på stedet;
71. støtter EU-programmerne til forebyggelse af voldelige konflikter og de sikkerheds- og udviklingsforanstaltninger, som er fastsat i EU's handlingsplan for 2009, og opfordrer Kommissionen til at prioritere gennemførelsen af foranstaltninger til fredsopbygning;
72. understreger vigtigheden af kapacitetsopbygning blandt EU-medarbejdere med henblik på gennemførelse af konfliktbevidst programarbejde ved brug af specialiseret rådgivning, herunder udvikling af en kort og skræddersyet "konfliktbevidsthedsguide", der bygger på henholdsvis "Peace and Conflict Impact Assessment"-systemer og "Resource Pack on Conflict Sensitivity";
73. mener, at interventioner skal være rettidige, fleksible og forudsigelige, hvis de effektivt skal kunne håndtere overgangen til en postkonfliktsituation;
74. understreger, at alle EU-missioner (herunder mæglings- og forhandlingsgrupper, politi og fredsbevarende styrker) bør have tilknyttet rådgivere i ligestillingsspørgsmål og omfatte undervisning i ligestillingsaspektet, samt at mindst 40 % af personalet på alle niveauer bør være kvinder, også på de højeste niveauer;
75. opfordrer Kommissionen til at udarbejde undersøgelser om kønsaspektet i forbindelse med EU's eksterne missioner;
76. påpeger behovet for at integrere kønsaspektet i fredsforskning, forebyggelse og løsning af konflikter, fredsbevarende operationer, rehabilitering og genopbygning efter konflikter, finansielle instrumenter, landestrategidokumenter og regionale strategidokumenter samt i planlægningen af alle eksterne interventioner;
77. støtter EU's særlige repræsentanter som EU's vigtigste bidrag til mægling i forbindelse

med politiske løsninger og fremme af vedvarende politisk stabilitet i post-konfliktsamfund;

78. opfordrer EU til at fremme bedste praksis i forbindelse med spørgsmål, der involverer et bredt samarbejde mellem de politiske, militære, humanitære og udviklingsmæssige aktører for konfliktforebyggelse, mægling, fredsbevarelse, respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet, humanitær bistand samt genopbygning og udvikling på lang sigt;
79. opfordrer til udvikling af en europæisk handlingsplan for gennemførelse af UNSCR 1325 og anmoder indtrængende Kommissionen om at opfordre partnerlande og EU-medlemsstater til at udvikle nationale handlingsplaner; foreslår en revision af EU's retningslinjer om forsvar af menneskerettighederne og ESFP-missioner for at sikre fuld overensstemmelse med UNSCR 1325 og UNSCR 1820;
80. understreger, at Kommissionen har pligt til at støtte partnerlandenes indsats for at udvikle demokratiske nationale kontrolkapaciteter (parlamentarisk kontrol og revisionskapacitet), når Fællesskabets bidrag bliver udbetalt som budgetstøtte; anmoder indtrængende Kommissionen om at varetage denne pligt på en mere håndfast og vedholdende måde; understreger, at bemyndigede parlamentariske kontrolenheder og revisionsorganer er en vigtig faktor for opnåelsen af et bæredygtigt resultat af EU's budgetstøtte; opfordrer til udvikling af civilsamfundets overvågnings- og tilsynsmekanismer, således at de sættes i stand til at overvåge anvendelsen og effekten af EU's budgetstøtte;
81. anmoder investeringsbanker, herunder Den Europæiske Investeringsbank, om at sikre, at deres lån og investeringer i postkonfliktlande, særligt i ressourcestærke lande, respekterer menneskerettighederne og miljøstandarderne og ikke bidrager til øgede spændinger;
82. roser det arbejde, som udføres af den nyligt oprettede FN-fredsopbygningskommission; understreger behovet for samarbejde med internationale partnere, herunder FN, i forbindelse med bistandsrelaterede spørgsmål; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at FN-systemet har tilstrækkelige ressourcer og drages til ansvar for den støtte, der bliver ydet til processer inden for de enkelte lande, der involverer FN's Fredsopbygningskommission og andre FN-organer;
83. understreger, at udviklingshjælp er et meget vigtigt element i konsolideringen af fred og forebyggelsen af konflikter i ustabile stater, men at udviklingshjælp og hjælp til konflikthåndtering ikke må indeholde militære midler eller bestanddele;
84. anbefaler, at adfærdskodeksen for FN-personale, der arbejder i tidligere konfliktområder, håndhæves, og opfordrer til nultolerance over for seksuel vold, der begås af personale ved fredsbevarende styrker eller ngo'er;
85. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's Fredsopbygningskommission, AU-Kommissionen, AU-Rådet, Det Panafrikanske Parlament og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

BEGRUNDELSE

INDLEDNING

Dette er en af årets vigtigste betænkninger. Den følger af de krav, der førte til oprettelse af FN's Fredsopbygningskommission på verdenstopmødet i 2005, og den lægger vægt på følgende præmis: Halvdelen af alle lande, som kommer ud af konflikter, kommer ind i en ny konflikt inden for fem år. I øjeblikket er der 42 uafsluttede civile konflikter rundt omkring i verden.

Der er to store aktører på nationsopbygningsfronten. Den første og vigtigste er det land, der selv er i en sårbar situation. Uden en stærk vilje til at komme ud af en konflikt og vende sig mod permanent fred, er det næsten uundgåeligt at komme tilbage i en konflikt. Den anden hovedperson er det internationale samfund, hvis rolle er at støtte og forstærke det land, der er ved at komme på fode igen, med midler fra dets finansielle forpligtelse og via dets medlemmers skatkammer af viden og førstehåndserfaringer i at lære, hvad der virker, og hvad der ikke virker i forbindelse med opbygningen af en nation.

Marshallplanen er et fantastisk eksempel på, hvordan et enkelt land – USA – opmuntrede hele Vesteuropa til at afvise krig og indføre permanent fred.

Den ønskede rute til fred er let at udstikke, men vanskeligere at følge i praksis. I teorien går vejen fra krig til fred og derefter fra fred til genopbygning og succes. Den korrekte fremgangsmåde for dette mønster er emnet for denne rapport, der specifikt fokuserer på genopbygning som de primære udviklingsmål for opbygning af nationer.

UDVIKLINGSPERSPEKTIVER FOR SKABELSE AF FRED I POST-KONFLIKTSITUATIONER

Umiddelbare prioriteter:

- sikre området, der opereres på
- garantere adgang til frisk vand og føre tilsyn med fuldstændig fjernelse og begravelse af døde i henhold til de lokale skikke, hvor det er muligt
- garantere adgang til mad, varme (afhængigt af vejret), el og sanitære installationer og vigtig medicin
- sørge for synlig tilstedeværelse af effektive lovhåndhævere (politi) til at opretholde noget, der ligner lov og orden og forhindre plyndringer og opbygge netværk af lokale efterretningsinformanter
- anspore lokale ledere til magtdeling og levering af tjenesteydelser (sundhedspleje og uddannelse) via lokale kommuner.

Efterfølgende prioriteter:

Det følgende skal gennemføres parallelt og er alle væsentlige komponenter i oprettelsen af varig fred. Det er vigtigt at gøre opmærksom på, at den præcise rækkefølge for gennemførelsen vil variere, alt efter hvad der kræves i den specifikke situation, og skal

gennemføres i overensstemmelse hermed.

1. Afvæbning, demobilisering og reintegration

Som allerede nævnt kommer halvdelen af alle lande, der kommer ud af konflikter, ind i en ny konflikt inden for fem år. "At sikre området" er derfor en grundlæggende forudsætning for alt det, der følger efter – økonomisk udvikling, investering og handel samt at forsvare befolkningens frihedsrettigheder og værdighed.

2. Magtdeling (fra krigsherrer til politiske ledere)

Kampledere, der er blevet overtalt til at opgive volden og indgå i magtdeling igennem institutionelle strukturer.

Samtidig må en aktiv og oplyst befolkning være involveret i dette magtdelingsforhold. Der skal være gennemsigtighed i alle faser. Der er ikke blot behov for at konsultere alle parter, der er også behov for, at det ses, at alle parter konsulteres.

3. Retsstaten

En del af grunden til, at så mange stater i sårbare situationer kommer tilbage i en konflikt, er, at rammen for et stabilt samfund – dets institutioner – ikke er stærke nok til at lægge en dæmper på fristelsen til at vende tilbage til mere øjeblikkelige metoder til at påvirke den retning, som begivenhederne tager. Til tider kan institutionerne faktisk endog modarbejde stabilitet. Essensen i institutionsopbygning er at opretholde retsstaten.

Endvidere skal retsstaten i denne fase rettes mod at sikre, at det, der er i centrum, holder. Institutioner skal handle som en centripetal kraft og ikke som en centrifugal kraft (de skal binde modstridende kræfter til at arbejde sammen, ikke handle på en måde, der skubber anspændte hovedpersoner længere væk fra hinanden).

Opbygning af en nation omfatter opbygning af institutioner som nationale parlamenter, demokratisering og valgprocedurer, bekæmpelse af korruption, gennemsigtighed og ansvarlighed. Det væsentlige redskab hertil er at bevare processen lokalt.

4. Den økonomiske situation.

Voldelige konflikter bremser udenlandske investorer og kan reducere et lands vækstrate med gennemsnitligt 2 %. Skabelsen af et miljø, der stimulerer privat økonomisk initiativ, er et effektivt redskab til forbedring af den økonomiske situation for folk i udviklingslande. Privat initiativ er drivkraften hertil, og der er derfor et behov for at fokusere på bemyndigelse af enkeltpersoner for at sætte dem i stand til at realisere deres fulde potentiale, navnlig at bringe fordrevne personer ind i økonomien.

Betingelserne for en sund økonomi som 1960'ernes kansler i Vesttyskland, Ludwig Erhard, gik ind for, er velstand igennem konkurrence, lav beskatning, et minimum af regulering, stabil valuta.

Den peruvianske økonom Hernando De Soto har beregnet, at aktiver i form af fast ejendom til en værdi på helt op til 9 billioner amerikanske dollars ejes uden tinglyst adkomst i udviklingslandene. Så længe de fortsat ejes "uformelt", kan f.eks. realkredit ikke realiseres.

Forsvar af ejendomsrettigheder er væsentligt for udvikling. Det bør derfor prioriteres højt i udviklingspolitikken at etablere og forbedre tinglysningskontorer, skaffe ressourcer til kortlægning og registrering af jord og immaterielle ejendomsrettigheder og til domstole til at håndhæve ejendomsret. Markedet kan ikke fungere, hvis der ikke er et effektivt retssystem, hvor ejendomsrettigheder og kontraktlige forpligtelser kan konstateres og håndhæves med rimelig forudsigelighed og inden for en rimelig tid.

Beskyttelse af immaterielle ejendomsrettigheder sikrer og opmuntrer til skabelse og initiativ.

5. Civilt politi (herunder sikkerhed og efterretning)

En gennemskuelig, ansvarlig og professionel sikkerhedssektor er grundlæggende for at skabe betingelser til fremme af udvikling. Sikkerhedsstyrker er for ofte ude af stand til eller ikke villige til at beskytte borgere i udviklingslande og navnlig lande, hvor der har været konflikt. Hvor sikkerhedssektoren historisk har været redskab for undertrykkelse, er det vigtigt, at lokalsamfundene deltager i en reform af sikkerhedssektoren, så der ikke er behov for at lokalsamfundene tager sikkerheden i egne hænder. Det er absolut nødvendigt, at overgangen fra militær sikkerhed til civil sikkerhed finder sted så hurtigt, som det er praktisk muligt.

At yde sikkerhed og adgang til retfærdighed for alle mennesker er derfor en prioritet for at reducere fattigdommen og for fredsprocessen. Indførelse af den civile politistyrke bestående af indfødte skal erstatte den nuværende internationale opretholdelse af lov og orden, der blev indført fra starten.

6. Minerydning og fjernelse af håndskydevåben og lette våben

Udbredelse af håndskydevåben og lette våben giver næring til konflikter og kriminalitet. Ethvert forsøg på at forbedre sikkerheden for at muliggøre hurtigere udvikling, herunder minerydning, skal derfor fremme en indsats rettet mod uansvarlig overførsel af våben og for at hindre udbredelse af håndskydevåben i samfundet.

7. Civilsamfundet

Vi må fremme de demokratiske principper, frie medier og adgang til præcise oplysninger. Foreningsfrihed og ytringsfrihed er del af ryggraden i opretholdelsen af et civilsamfund.

Den primære fremgangsmåde, der skal følges i alle fredsopbyggende aktiviteter, skal være baseret på grundlæggende værdier som menneskelig værdighed, frihed, demokrati, menneskerettigheder, retsstaten, retfærdighed og rimelighed samt regeringens ansvarlighed over for befolkningen. Lokale støttemodtageres synspunkter skal være i centrum for skabelsen af fred og bestræbelserne på at opbygge en nation.

8. Forsoning og tilgivelse

Denne del af overgangen til retfærdighed omfatter forsoning af de forskellige lag i befolkningen, reintegration af tidligere soldater, fordrevne personer, dialog mellem grupper, der er i konflikt med hinanden (heling af traumer og fredsuddannelse), etablering af sandheds- og forsoningsudvalg og fremme af ikkevoldelige tvistbilæggelsessystemer.

9. Krigsforbrydelser

Folkedrab skal straffes, og der skal sørges for, at det straffes. Der skal om nødvendigt udpeges krigsforbryderdomstole. Det er bedre at få de primære gerningsmænd dømt af nationale

domstole snarere end af internationale domstole.

10. 2015-mål og lige adgang til grundlæggende tjenester for befolkningen

Sundhed er en forudsætning for udvikling, og det samme gælder for drikkevand og sanitære installationer. Fødevarer sikkerhed skal også prioriteres højt. Uddannelse er også en vigtig faktor til fattigdomsløpelse.

De fleste af de lande, der har de højeste spædbørns- og børnedødelighedsprocenter, har lidt under konflikter i de seneste år. Utrygge miljøer giver også anledning til organiseret kriminalitet. Udviklingslandes produktionskapacitet, drevet frem af en sund og uddannet arbejdsstyrke, skal prioriteres, da det er et væsentligt element, hvis man vil opnå udryddelse af fattigdom.

11. Ligestilling mellem mænd og kvinder

Kvinder er centrale aktører i freds- og nationsopbygningsprocessen. Bestræbelserne på at skabe et ligeværdigt samfund kan kun blive bæredygtige, hvis kvinder sikres fuld deltagelse i fredsforhandlingerne samt fuldstændig tilstedeværelse i det politiske og økonomiske liv og i civilsamfundet som helhed.

12. Retfærdig adgang til bæredygtige ressourcer

Bæredygtig og miljøvenlig anvendelse af og retfærdig adgang til naturressourcer er nødvendig for at sikre bæredygtig udvikling, herunder imødegåelse af klimaændringer og tab af biodiversitet. Somalia er et godt eksempel på, hvad der kan ske, når dette kriterium ikke opfyldes i tilstrækkelig grad.

13. Konfliktbevidsthed

Bistand kommer måske ikke til at spille en positiv rolle, hvis udviklingsaktører ikke anerkender eller undlader at tage sig af konfliktspørgsmål. At yde støtte uden at være opmærksom på indvirkningen af igangværende konflikter på udviklingen og menneskers sikkerhed eller at yde støtte via stater, der udelukker visse etniske grupper, kan også øge risikoen for, at en konflikt starter eller fortsætter. Der bør som en selvfølge foretages vurderinger af konflikter til oplysning for programmeringsbeslutninger.

Konfliktbevidsthed omfatter også beslutninger om, hvorvidt der skal ydes budgetstøtte til et land eller til en bestemt sektor, hvorvidt størstedelen af støtten skal ydes igennem staten, hvordan den vigtigste uddannelse, sundhed og andre udviklingsprogrammer vil sikre, at de får en positiv indvirkning på grundlæggende årsager til konflikt, osv. Vurderingen bør trække på eksisterende erfaring med tidligere konfliktvurdering og andre samfundsmæssige analyser – navnlig dem, der fokuserer på ulighed og social udstødelse. Der bør gøres bestræbelser på at forstå og forklare, hvordan foreslåede støtte- og udviklingsprogrammer vil forholde sig til de grundlæggende årsager til konflikt samt de grundlæggende årsager til fattigdom.

14. Internationale institutioners rolle (det internationale samfunds sammenhæng og overensstemmelse).

FN's Fredsopbygningskommission blev oprettet med det formål at forbedre international bistand for at hjælpe lande, der er på vej ud af en konflikt. Denne kommission bør få politisk støtte og tilstrækkelige ressourcer til at fungere effektivt og opfylde sine mål på stedet.

Mange internationale aktører fremmer behovet for bedre koordinering i post-konfliktmiljøer, f.eks. Den Demokratiske Republik Congo, Sierra Leone og Liberia på den ene side, men til trods for nogle forbedringer, fremmer deres praksis ofte manglende sammenhæng og konkurrence. OECD DAC udfører regelmæssige undersøgelser af effektiviteten af dets medlemmers udviklingsbistand. Kriterierne for disse bør udvides til en undersøgelse af deres praksis i post-konfliktsammenhænge.

8.10.2008

UDTALELSE FRA UDVALGET OM KVINDERS RETTIGHEDER OG LIGESTILLING (*)

til Udviklingsudvalget

om udviklingsperspektiver for freds- og nationsopbygning efter konflikter
(2008/2097(INI))

Ordfører (*): Luisa Morgantini

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 47

FORSLAG

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling opfordrer Udviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. erindrer om, at fred ikke alene er fravær af krig, og at fred ikke kan opretholdes uden retfærdighed, og endvidere at afslutningen af fjendtligheder ikke nødvendigvis medfører sikkerhed for mænd og kvinder; erindrer også om den vigtige rolle, som kvinder spiller i forebyggelse og løsning af konflikter samt i fredsskabelse, og understreger betydningen af deres lige deltagelse og fulde engagement i alle bestræbelser på at opretholde og fremme fred og sikkerhed;
2. opfordrer til, at der udvikles en europæisk handlingsplan for gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 1325 og anmoder Kommissionen om at tilskynde sine partnerlande og EU-medlemsstaterne til at udvikle nationale handlingsplaner; foreslår en revidering af EU-retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere for at sikre fuld overensstemmelse med UNSCR 1325;
3. glæder sig over vedtagelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1820, navnlig at det heri erkendes, at seksuel vold udgør en trussel mod den internationale fred og sikkerhed;
4. understreger, at EU-missionerne (herunder mæglings- og forhandlingsgrupper, politi og fredsbevarende styrker) bør have tilknyttet rådgivere i ligestillingsspørgsmål og omfatte undervisning i ligestillingsaspektet, samt at mindst 40 % af personalet på alle niveauer

bør være kvinder, også på det højeste embedsplan;

5. påpeger behovet for at integrere kønsaspektet i fredsforskning, forebyggelse og løsning af konflikter, fredsbevarende operationer, rehabilitering og genopbygning efter konflikter, finansielle instrumenter, landestrategier og regionale strategier samt i planlægningen af alle eksterne interventioner;
6. opfordrer Kommissionen til at udarbejde undersøgelser om kønsaspektet i EU's eksterne missioner;
7. anser det for nødvendigt, at der i alle EU's delegationer i tredjelande oprettes et center for ligestillings spørgsmål, med passende bemyndigelse, kundskaber og ressourcer;
8. understreger kraftigt behovet for at høre og støtte lokale kvindeorganisationer og internationale netværk af kvinder for fred; anbefaler, at der tilvejebringes politisk og økonomisk støtte, undervisning, kapacitetsopbygning og teknisk bistand, herunder til fredsforhandlinger og ikkevoldelig konfliktløsning;
9. understreger behovet for at sikre, at kvinder genoptager eller bygger videre på deres uddannelse eller erhvervsuddannelse efter konflikten; mener således, at en genoptagelse af undervisningen i forbindelse med genopbygningen af et land bør fremmes aktivt;
10. understreger betydningen af, at kønsaspektet medtages, når fredsaftaler forhandles og gennemføres, med henblik på at fremme den forfatningsmæssige beskyttelse af kvinders rettigheder;
11. mener, at det er yderst vigtigt at gøre en ende på straffrihed for kønsbaserede voldsforbrydelser, og når det er muligt, at udelukke disse forbrydelser fra benådning, samt sikre, at alle ofre for seksuel vold, navnlig kvinder og piger, har lige beskyttelse i henhold til loven og lige adgang til retfærdighed;
12. understreger, at kampen mod anvendelse af børnesoldater og rekruttering af piger til de væbnede styrker, som følgelig risikerer at blive udsat for seksuelt misbrug, forbindes med kampen for at forbedre livet for kvinder, der lever i områder med freds- og nationsopbygning efter en konflikt;
13. påpeger, at programmer for afvæbning, demobilisering og reintegration (DDR-programmer) bør indeholde særlige bestemmelser om tidligere kvindelige soldater;
14. anmoder EU om at integrere kønsaspektet, når den støtter reformen af sikkerhedssektoren efter konflikter ved at give undervisning i kønsligestilling og stille viden til rådighed om forfatninger, valg, politi og retsvæsen;
15. understreger, at når der afholdes valg i et land efter en konflikt, bør kvinders deltagelse støttes igennem særlige programmer og med kvoter på alle niveauer;
16. mener, at det er vigtigt at inddrage kvinder i økonomiske aktiviteter i samfund, der har været igennem en konflikt, for at støtte deres samfundsøkonomiske indflydelse og

deres iværksættelsesmuligheder, og påpeger den positive rolle, som mikrokreditter spiller i den forbindelse;

17. understreger behovet for, at kvinder, som har været udsat for seksuel vold, får fuld adgang til tjenester for seksuel og reproduktiv sundhed og til oplysningsprogrammer, der hjælper dem med at bekæmpe deres stigma;
18. anbefaler, at adfærdskodeksen for FN-personale, der arbejder i tidligere konfliktområder, håndhæves, og opfordrer til nultolerance over for seksuel vold, der begås af ansatte i fredsbevarende styrker eller ngo'er;
19. mener, at der bør tages hensyn til kønsaspektet i behandlingen af flygtninge og internt fordrevne, herunder i forbindelse med udformningen af flygtningelejre;
20. mener, at der bør tilskyndes til øget tilstedeværelse og større deltagelse af kvinder i medierne og i offentlige fora for således at give kvinderne mulighed for at udtrykke deres mening.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	7.10.2008
Resultat af den endelige afstemning	+ : 22 - : 0 0 : 5
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Ilda Figueiredo, Věra Flasarová, Claire Gibault, Lissy Gröner, Zita Gurmai, Esther Herranz García, Anneli Jäätteenmäki, Lívia Járóka, Piia-Noora Kauppi, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Roselyne Lefrançois, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Zita Pleštinšká, Christa Prets, Teresa Riera Madurell, Raül Romeva i Rueda, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Anne Van Lancker, Anna Záborská
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Mary Honeyball, Marusya Ivanova Lyubcheva, Maria Petre, Petya Stavreva

13.10.2008

UDTALELSE FRA UDENRIGSUDVALGET

til Udviklingsudvalget

om udviklingsperspektiver for freds- og nationsopbygning efter konflikter
(2008/2097(INI))

Ordfører: Willy Meyer Pleite

FORSLAG

Udenrigsudvalget opfordrer Udviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. henviser til, at fred og stabilitet fremmer udviklingen og at ophør af fjendtligheder, som post-konfliktsituationer er karakteriseret ved, ikke automatisk at føre til en holdbar og varig stabilitet; understreger derfor, at fred, sikkerhed og varig stabilitet er grundlæggende og absolut nødvendige forudsætninger for national opbygning i post-konfliktsituationer;
2. understreger betydningen af at tackle de grundlæggende årsager til manglende stabilitet ved hjælp af udviklingspolitikker, der er i overensstemmelse med 2015-målene (MDG-målene) og andre socioøkonomiske, politiske og kulturelle tiltag, der kan skabe det nødvendige miljø for forebyggelse af en genoptrapning af konflikter, og som har til formål at udrydde fattigdom, fremme den økonomiske, sociale og kulturelle udvikling, skabe institutionel og administrativ kapacitet, forbedre befolkningens livskvalitet og konsolidere retsstatsprincippet; fremhæver i denne forbindelse vigtigheden af uddannelse, især for unge og kvinder, der bidrager direkte til at skabe stabilitet; beklager, at det ikke har været muligt at nå MDG-målene, og at der på mange områder har været tale om en forringelse, navnlig dem, der vedrører uddannelse og sundhed (malaria, hiv, dødelighed blandt børn og mødre);
3. understreger ligeledes behovet for at gennemføre sociale og økonomiske tiltag, som har til formål at mindske fattigdom og fremme den økonomiske og sociale udvikling, som dermed kan bidrage til at skabe det miljø, der er nødvendigt for at undgå en genoptrapning af konflikten;

4. mener, at det er afgørende, at det internationale samfund påtager sig et stort ansvar for at støtte myndighederne i lande under genopbygning i at sikre retsstatsprincippet; mener, at støtten er afgørende for etableringen af forfatningsmæssige og politiske systemer i det pågældende land;
5. understreger betydningen af at håndtere spørgsmål vedrørende politiske strukturer i post-konfliktsamfund, navnlig magtdelingsordninger mellem de forskellige grupper, som tidligere var involveret i konflikten; støtter EU's særlige repræsentanter som EU's bidrag til at mægle i bestræbelserne på at finde frem til politiske løsninger og fremme vedvarende politisk stabilitet i post-konfliktsamfund;
6. understreger betydningen af et tværregionalt samarbejde i overordnede anliggender og i forbindelse med områder, der overskrider de politiske grænser; opfordrer Kommissionen og Rådet til at vedtage en regional tilgang til løsningen af de enkelte landes situation;
7. mener, at det er af afgørende betydning, at årsagerne til ustabilitet og problemerne i post-konfliktsamfund løses ved en kombination af civile og militære foranstaltninger; understreger, at den afgørende forudsætning for stabilitet i konfliktprægede områder (dvs. sikring af personer og deres ejendele) generelt ikke kan opfyldes uden sikkerhedsmæssige garantier fra fredsbevarende styrker på stedet;
8. opfordrer EU til at fremme bedste praksis i forbindelse med spørgsmål, der involverer et bredt samarbejde mellem de politiske, militære, humanitære og udviklingsmæssige aktører om konfliktforebyggelse, mægling, bevarelse af fred, respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet, humanitær bistand samt genopbygning og udvikling på lang sigt;
9. bemærker, at demokratisering, demilitarisering og afvæbning af de grupper, som har været involveret i konflikten, er afgørende i enhver proces vedrørende konsolidering af fred og national opbygning, og at disse områder bør prioriteres højt;
10. understreger, at støtten til post-konfliktsamfund generelt kun er effektiv, hvis der også ydes militær støtte, som dermed kan skabe de grundlæggende forudsætninger for økonomisk udvikling efter en konflikt samt undgå, at støtten misbruges af krigsherrer og kriminelle bander; mener, at udenlandske bistandsydere bør tage hensyn til de lokale forhold og synspunkter i deres udviklingsindsats; bemærker imidlertid, at denne støtte altid bør baseres på bedste praksis på internationalt plan med henblik på at fremme økonomisk udvikling i post-konfliktsamfund;
11. understreger behovet for et kompromis mellem den civile og militære del af udviklingsstøtten for at sikre, at den grundlæggende infrastruktur og den offentlige forvaltning fungerer, uden at kravene om genopbygning, rehabilitering og genindførelse af demokratiske og økonomiske processer ignoreres; roser det arbejde, som udføres af den nyligt oprettede FN-fredsopbygningskommission; understreger behovet for samarbejde med internationale partnere, herunder FN, i forbindelse med bistandsrelaterede spørgsmål;
12. understreger det store behov for fortsat at udvikle ESFP's militærkapacitet, så EU og dens

medlemsstater bedre kan bidrage til at stabilisere og udvikle et post-konfliktsamfund;

13. beklager, at et betydeligt antal dødsfald skyldes håndvåben i væbnede konflikter i udviklingslandene; mener, at EU's politikker til at forhindre og bekæmpe ulovlig handel med konventionelle våben bør harmoniseres og gøres mere gennemsigtige, klare og effektive i overensstemmelse med EU's adfærdskodeks om våbeneksport, og at denne kodeks bør være bindende; mener, at vedtagelsen af en fælles holdning vedrørende eksport af våben kunne bidrage i den retning; understreger betydningen af minerydning, demilitarisering, demobilisering, rehabilitering og reintegrering samt reformer i sikkerhedssektoren i post-konfliktsituationer;
14. understreger, at etablering af retsstatslige forhold er en afgørende forudsætning for vedvarende stabilitet og økonomisk udvikling; støtter gennemførelsen af ESFP-operationer, som er koncentreret om at fremme retsstatsprincippet i post-konfliktsamfund (f.eks. EUPOL Afghanistan, EULEX Kosovo og EUJUST LEX i Irak); understreger betydningen af at oprette uafhængige krigsforbryderdomstole, som skal forhindre straffrihed for krigsforbrydelser og fremme forsoningsprocessen efter en konflikt;
15. henviser til de alarmerende konklusioner i rapporten om klimaændringer og international sikkerhed¹, som EU's højtstående repræsentant og Kommissionen forelagde for Det Europæiske Råd i marts 2008, og som advarede om, at klimaændringer truer med at overvælde lande og regioner i verden, der allerede er sårbare og udsat for konflikter, skaber nye indvandringsstrømme og udgør en øget sikkerhedsrisiko for EU; opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til klimaændringer i forbindelse med de fredsskabende initiativer;
16. mener, at mange udviklingslande råder over de nødvendige energi- og naturressourcer samt menneskelige ressourcer for deres udvikling; understreger imidlertid behovet for større gennemsigthed og effektivitet i udvindingsindustrien for at sikre disse landes udvikling; fremhæver med tilfredshed initiativer som Kimberleyprocessen og initiativet for åbenhed i udvindingsindustrien, som udvikler måder, hvorpå man kan undgå større konflikter; understreger betydningen af uddannelse for at fremme udvikling;
17. bekræfter den afgørende betydning af retfærdige indvandringspolitikker over for udviklingslandene; bemærker, at indvandring kan gøres til en positiv faktor i udviklingsprocessen, ved at skabe pengeoverførsler fra indvandrere, der bor i EU, mindske hjerneflugten, fremme indvandreres tilbagevenden og forhindre menneskehandel;
18. mener, at medlemsstaterne har en moralsk forpligtelse til at modtage flygtninge fra konfliktområder; mener, at denne forpligtelse kun kan opfyldes på grundlag af en byrdefordeling mellem medlemsstaterne; mener endvidere, at medlemsstaterne aktivt skal hjælpe de flygtninge, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland efter en voldelig konflikt;
19. mener, at en hensigtsmæssig forsoningsstrategi bør tage hensyn til kvindernes rolle i

¹ S113/08 af 14. marts 2008.

forbindelse med konsolidering af fred; understreger, at forsoningspolitikkerne bør omfatte specifikke tiltag for de børn, der har været ramt af væbnede konflikter;

20. understreger sin vilje til at beskytte kvinders og børns rettigheder i post-konfliktsituationer med det primære mål at skabe de nødvendige forudsætninger for kvindernes selvstændiggørelse, hvilket er en absolut forudsætning for at opnå varig fred og stabilitet;
21. mener, at de internationale donorer bør tage hensyn til de regionale og lokale forhold i forbindelse med udviklingen af en genopbygningspolitik til fordel for stabiliteten og demokratiet med udgangspunkt i de opnåede erfaringer fra fremme af økonomisk udvikling i post-konfliktsamfund;
22. understreger behovet for at hjælpe de lokale myndigheder med passende uddannelse og ved at dele erfaringer; minder i den forbindelse om Europa-Parlamentets opbakning om principperne og praksis i et parlamentarisk demokrati;
23. støtter EU-programmerne til forebyggelse af voldelige konflikter og de sikkerheds- og udviklingsforanstaltninger, som er fastsat i EU's handlingsplan for 2009, og opfordrer Kommissionen til at prioritere gennemførelsen af foranstaltninger til fredsopbygning.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	7.10.2008
Resultat af den endelige afstemning	+: 35 -: 2 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Sir Robert Atkins, Christopher Beazley, Angelika Beer, André Brie, Colm Burke, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Georgios Georgiou, Ana Maria Gomes, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Jana Hybášková, Anna Ibrisagic, Metin Kazak, Maria Eleni Koppa, Willy Meyer Pleite, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Vural Öger, Ria Oomen-Ruijten, Michel Rocard, Libor Rouček, Christian Rovsing, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Marek Siwiec, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Andrzej Wielowieyski, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Carlo Fatuzzo, Patrick Gaubert, Tunne Kelam, Nickolay Mladenov, Jean Spautz, Johan Van Hecke

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	5.11.2008
Resultat af den endelige afstemning	+: 27 -: 2 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Josep Borrell Fontelles, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Corina Crețu, Nirj Deva, Alexandra Dobolyi, Beniamino Donnici, Fernando Fernández Martín, Juan Fraile Cantón, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Gay Mitchell, Toomas Savi, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Felekna Uca, Johan Van Hecke, Anna Záborská, Jan Zahradil, Mauro Zani
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Csaba Őry, Renate Weber, Gabriele Zimmer